

**R. P. Antonii De Escobar Et Mendoza, Vallisoletani,
Societatis Iesv Theologi, Vniversæ Theologiæ Moralis,
Receptiores Absqve Lite Sententiæ nec-non
Problematicæ Disquisitiones ... Volumen ...**

Virtvtes Theologicæ. Libro Triplici Fidei, Spei, & Charitatis materias expono

**Escobar y Mendoza, Antonio de
Lugduni, 1663**

Cap. 8. De Irregularitate ex homicidio, aut mutilatione voluntaria.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-80695](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-80695)

atque etiam nepotes descendentes per masculinam lineam sunt infames. *Cap. Felicis de penis in 6. & Leg. Quisquis, §. Filiis, C. ad leg. Iuli.* Permanet autem hæc infamia, & consequenter irregularitas etiā pœnitentia peracta. Debent vero hæc crimina esse publica, *c. ult. de temporib. ordinandor.* Quia crimen occultum non parit infamiam. *Nauar. sum. c. 27. m. 248. Coninch d. 18. n. 56.*

31 *Non omnis infamia irregularitatem inducit.* Alia crimina, quæ iuris infamiam non habent annexam, irregularitatem non inducunt, quâvis quia publica sint, suos auctores infament: sed tantum inducunt aliquod impedimentum ob indecentiā, propter quam tales *c. ult. citato*, ordinari prohibentur, donec per pœnitentiā infamiam eluerint; quare hæc posita, omne impedimentum tollitur. *Nauar. c. 27. n. 204.*

CAPVT VIII.

De Irregularitate ex homicidio aut mutilatione voluntaria.

32 *Non est irregularis, qui conatur occidere, aut mutilare.*

VLIVS conatus occidendi per se, vel alium adhibitus sufficit, ad inducendam irregularitatem nisi mors, aut mutilatio defacto sequatur. Quia illa solum est lata pro iis, qui occidunt, aut mutilant: nullus autem, quâvis cumque conetur occidere, potest dici occidisse, nisi nex sequatur. Idemque de mutilatione dicendum. Infero, irregularitatem non esse eum, qui alium lethaliter vulneravit, si statim ex allocasu (v. gr. tormento discerptus) ita subito occidatur, vt ratione prioris vulneris nullatenus citius obeat: secus si citius. Quia in hoc casu alter in ipsius occisionem influit, in priori vero non. *Auila hic, d. 6. §. 3. dub. 4. concl. 2.*

33 *Voluntarie aliquem occidens, aut mutilans, irregularis est.*

Voluntarie aliquem occidens, aut mutilans, irregularis est. Patet ex tit. de homicidio. Ad hanc vero irregularitatem non sufficit gravis vulneratio cum copiosa sanguinis profusione, aut deformitate secuta, nisi sequatur mors, vel mutilatio. Quare non sufficit aliquem ita vulnerare, vt aliquod membrum ei reddatur inutile, nisi abscindatur, aut saltem ita tractetur, vt plene moriatur & debeat abscindi. *Nauar. sum. c. 27. n. 223. Sotus l. 5. de iust. q. 2. a. 1. Suar. d. 44. §. 2. n. 6. Henric. l. 14. c. 8. num. 4. Auila p. 7. d. 5. §. 1. dub. 2.*

34 *Quid dicatur proprie membrum, cuius mutilatio irregularitatem inducat.*

Receptiori vero ex sententia, membrum dicitur solummodo ea pars corporis, quæ per se habet aliquod distinctum officium in corpore, qualis est manus, pes, &c. Vnde digitos membra non esse iudico, sed membri partes idque de auribus, naso, &c. sentio. *Nauar. cap. 27. n. 206. Couar. in Clement. si furiosus, de homic. p. 3. §. 8. Auila p. 7. d. 5. dub. 1. Henr. l. 14. c. 8. nu. 1.*

35 *Irregularis est, sponte sibi partem digiti amputans.*

Qui sibi sponte notabilem partem digiti abscindit, aut se ipsum castrat, aut castrati permittit, est irregularis. Secus si ex necessitate vim patiens, aut morbi depeklendi causa hæc patiat. Habetur expresse *cap. 4. §. 6. 7. 8. 9. dist. 35.* Vnde constat, aliquem

faciliter fieri irregularem se ipsum lædendo, quàm si alium lædat. *Coninch dist. 18. n. 64.*

Abortum procurans post fetus animationem irregularis est. Secus erit, si id ante animationem fiat, vel in priori casu effectus non sequatur. Quia tunc non committitur homicidium. *Cap. Sicut ex literarum, 20. de abortu. homicid.*

Apponens sponte causam, ex qua videtur, alteri mortem secuturam, v. gr. dando ei venenum, &c. irregularis fit, quantumcumque ante illius mortem facti pœniteat, & eam impedire conetur, si mors de facto sequatur. Quia vere est homicida. Omnes fatentur.

Idem dixerim de iis, qui mandando, consulendo, incitando, animando occisorem, aut simili ratione sint causa mutilationis aut homicidij. *Cap. Si quis viduam, dist. 50.*

Qui suadet alicui, vt alium interimat eo modo, iisque circumstantiis, quibus inasforti nullum probabile imminet periculum, vt si suadeat hoc clā ex loco tuto facere, aut dato veneno, ita vt nemo id scire possit, & alter habeat facultatem id facile ita gerendi: si hic casu occidatur, alter non fit irregularis. Quia illius mors huic nullo modo dici potest voluntaria, cum nullatenus potuerit eam prævidere. Cum Hostiensis, & Innocentio Auila p. 7. d. 6. §. 2. dub. 5. concl. 4.

Qui volenti occidere, cum hoc aliter nequeat impedire, suadet, vt potius mutilet, irregularis non est. Quia nec peccat, nec deficit in lenitate, sed hanc potius exercet. Idem assero de eo, qui reo lenta, duraque morte plectendo à Iudice impetrat celeriores, aut faciliorem, v. gr. vt potius plectatur capite abscisso, quam suspensio. Quia hic potius est abundantia, quàm defectus lenitatis. *Suar. d. 45. §. 3. n. 1. Coninch d. 18. n. 69.*

Quando multi aut certo consilio, aut subito coorta rixa, simul vnum aggrediuntur, si hic occidatur, omnes sunt irregulares, etsi ille vnicuique vulneretur à certa persona infligto interrimatur. Quia hi omnes ad necem ipsius vere sunt cooperati, partim sua ope animando occisorem, partim impediendo, ne alter posset se defendere. Secus est de eo, qui alicui vulneris non lethale infligit quem alij postea superuenientes occiderunt. Quia prior percussio non potest dici causa, sed solum occasio mortis alterius, nisi dum vulnus infligebat, potuit facile prævidere, læsum hac occasione interimendum. Et hic est casus, & significasti 18. de homicid.

Irregularis fit qui desinit impedire occisionem, aut mutilationem eius, cui hic, & nunc ad hoc faciendum ex iustitia obligatur. Quia est vere causa mortis alterius subtrahens auxilium suum ad eius vitam tuendam necessarium, ex iustitia ipsi debitum. Est communis opinio, quinam autem teneantur ex iustitia alterum defendere, exprimit Lessi. de iust. c. 9. dub. 13. §. 1. m. 94.